

ما یک مجموعه محلی بودیم که تبدیل به مجموعه شهری شدیم و ظرفیت های مان را بالا بردیم.

برای خوشبختی

صندوق قرض الحسنه امام حسن (ع) برای کمک به جوان های پرتلاش

مراجعاتی داریم که نیازمند کمک بلاعوض نیستند بلکه به وام نیاز دارند. به همین علت، صندوق قرض الحسنه امام حسن مجتبی (ع) را تأسیس کردیم. برای این صندوق، به موجودی نیاز داشتیم. آن قدری موجودی نداشتیم که بتوانیم با آن وام بدهیم. فکری کردیم و شروع کردیم به جمع آوری لباس های عروسی که مدت هاست در کمدهای خانم ها خاک می خورند. فراخوانی دادیم و تعداد بسیار زیادی لباس عروس دریافت کردیم. بعضی از این لباس ها بسیار خوب و نو و قابل استفاده بود که به خشک شویی دادیم و تمیز شد و در مزون برای ارائه گذاشتیم. بعضی از لباس ها هم قدیمی یا کهنه شده بود. قسمت خرج کارها و سنگ دوزی ها را جدا کردیم. تکه تورها و پارچه های قابل استفاده را جدا کردیم و در کارگاه خیاطی به لباس های کودکانه تبدیل کردیم. یک قسمت هم راه اندازی کردیم برای دریافت لباس های مجلسی که خانم ها معمولاً به تعداد زیاد در منزل دارند. این لباس ها اهدا شدند و ما این ها را کرایه می دهیم. از کرایه این لباس ها مبلغ خوبی برای صندوق قرض الحسنه جمع آوری شد. از وام های دویست هزار تومانی شروع کردیم و الان وام ده میلیونی هم می دهیم. نیکوکارانی هم هستند که مبالغی را به صندوق اهدا کرده اند و این مبلغ به صورت صدقه جاریه در گردش است. روایت داریم که قرض الحسنه هجده ثواب دارد. این مبالغ دست افراد می چرخد و دوباره به صندوق برمی گردد.

مهریه های سبک چهارده سکه ای و کمتر هستیم. زوج های الگوار معرفی و در مراسمی از آن ها قدردانی می کنیم. در یکی از مراسم تشویق و ایجاد الگوی ازدواج آسان، یکی از دخترخانم ها که چهارده سکه مهریه داشت پزشک بود، دو نفر طلبه بودند، دو تا خانه دار بودند و یک نفر مهندس بود. حتی دختری داشتیم که مهریه اش دو رکعت نماز هدیه به حضرت زهرا (س) بود. ما سعی کردیم در این مورد برای خانواده ها فرهنگ سازی کنیم. مثلاً خانمی بود با مهریه چهارده سکه که از طرف خانواده همسرش شمات می شد که تو اگر ارزشت زیاد بود مهریه ات بیشتر می بود. ما از این خانم با حضور خانواده همسرش تجلیل کردیم. بعدها متوجه شدیم خانواده همسرش هم به این ارزش رسیده اند و حالا نوع برخوردشان با این خانم متفاوت است. در همین کارگروه، از زوجینی که مراسم با شادی حلال برگزار کنند و زوجینی که در سال اول زندگی صاحب فرزند شوند قدردانی می کنیم.

تهیه جهیزیه با این هزینه ها سخت نیست؟

خدا، خودش، درست می کند. یادم هست یک بار انبارمان که خیلی هم بزرگ نبود محل جمع آوری چهارده جهیزیه بود. نگران بودم چطور از این مقدار وسیله چهارده جهیزیه بیرون بیاورد و این اتفاق افتاد. حتی چیزهایی باقی ماند.

فعالیت های کارگروه ها از سوی چه کسانی انجام می شوند؟ هزینه این کارها چطور تأمین می شود؟

افرادی که در کارگروه ها فعالیت می کنند افراد محل و نیکوکاران هستند که کاملاً بدون دریافت هزینه و برای رضای خدا فعالیت می کنند. البته هزینه هایی جاری در کار خیریه وجود دارد. مثلاً اجاره مکان، هزینه حمل و نقل جهیزیه ها، هزینه آب و برق و گاز، شارژها و رفت و آمدها. بر همین اساس، پس از دریافت کمک ها، مبالغ را تقسیم بر سه می کنیم. یک سوم مبالغ صرف تأمین جهیزیه می شود، یک سوم برای صندوق قرض الحسنه کنار گذاشته می شود و یک سوم صرف هزینه های جاری خدمات می شود ولی هیچ مبلغی برای زحمت کشان و کارکنان نداریم. یعنی اینجا هیچ کسی چنین توقعی ندارد.

چند نفر در مجموعه ستاد ازدواج مشغول به خدمت هستند؟

به صورت مستقیم ۳۰ نفر و غیرمستقیم ۷۰ نفر خدمت رسان داریم. ما هنرمندانی داریم که با هنرشان از ما حمایت می کنند و کارهای بسیار زیبایی تولید می کنند.

اگر زوجی برای دریافت جهیزیه به شما مراجعه کند، کمک ها را چطور به آن ها می رسانید؟

وقتی زوجی به ما مراجعه می کند، ابتدا راستی آزمایی می کنیم. اگر یکی یا هر دو نفر بیکار باشند، برایشان کارایی می کنیم و آموزش لازم را ارائه می دهیم. چهارده جلسه مشاوره برگزار می کنیم؛ ۱۰ جلسه برای خانم ها که شامل همسررداری است، دو جلسه برای آقایان با همین موضوع و یک جلسه مشترک دارند. در جلسه پایانی، جشنی برگزار می شود که زوجین در آن شرکت می کنند.

برای توزیع این ایده در شهر و کشور چه کارهایی انجام داده اید؟

سال ۹۶ یک مستند از فعالیت های ستاد ازدواج آسان برای جوانان تهیه شد که به معرفی مجموعه و فعالیت های خدمتگزاران می پرداخت. از اول آذر امسال، به مجموعه بین المللی آبشار عاطفه ها معرفی شدیم. وقتی فعالیت های ما رصد شد، متوجه شدند هیچ مکانی برای خودمان نداریم و مکان ها متعلق به نیکوکاران است که برای مدتی در اختیار ما قرار گرفته است. یک مکان ثابت در اختیارمان گذاشتند که با نام قرارگاه فرهنگی اجتماعی ازدواج سبحان فعالیت می کنند. در این مجموعه، به دلیل ظرفیت های فراوانی که وجود دارد، فعالیت ما کشوری شده است. در هفته گذشته، برای ۳۱۳ زوج بوشهری جهیزیه ارسال کردیم. به یاسوج ارسال جهیزیه داشتیم. به اصفهان ارسال کردیم. قبلاً نیروهای اجرایی مان کمتر بودند ولی الان تعداد نیروها بسیار زیاد است و سازمان دهی کارها خیلی راحت تر است.

ما یک مجموعه محلی بودیم که تبدیل به مجموعه شهری شدیم و ظرفیت هایمان را بالا بردیم. بعد از قرارگرفتن در قرارگاه سبحان که در دل بنیاد بین المللی آبشار عاطفه ها قرار دارد تبدیل به یک مجموعه بین المللی شدیم. این همان چشم اندازی بود که در شروع مسیر به دنبالش بودیم و حالا در نقطه هدفمان ایستاده ایم و با توجه به جمعیت بالای جامعه هدف در بنیاد آبشار عاطفه ها می توانیم فعالیت های گسترده تری را انجام دهیم و هدفمان سیاست گذاری در حوزه خانواده است.

برای مهرجویان شغل ایجاد می شود

تلاش مجموعه ما این است که مهرجویان را توانمند کنیم. نمی خواهیم فقط هزینه ها را تأمین کنیم و مهرجو را رها کنیم. قشر جوان ما به کار نیاز دارد. یکی از معضلات اساسی که به ازهم پاشیدگی خانواده ها منجر می شود بیکاری است. اگر معضل بیکاری حل شود، بسیاری از آسیب های جامعه حل می شود. دخترانی داریم که در دوران عقد بیکارند و خانواده هایشان امکان تهیه جهیزیه را ندارند. همسرانشان بیکارند. اگر این ها توانمند شوند، خودشان می توانند مسائل را حل کنند. بنابراین، توقعات کم می شود و زندگی شان سامان می گیرد. در همین راستا، کلاس های آموزشی را تدارک دیده ایم که به کسب درآمد برای افراد منجر می شود. معتقدم خیریه ای موفق است که مهرجویانش را توانمند و از خودش جدا کند. برای رسیدن به این هدف، باید به کار فرهنگی و زیربنایی دست بزنیم. ما افراد را آموزش می دهیم و به بازار کار منتقل می کنیم. برای رفع نیازهای حداقلی در خانواده، آموزش های کوتاه مدت خیاطی داریم، کارگاه چرم دوزی، فضا آرایی، سرمه دوزی، خیاطی و ... بعد از این آموزش ها، بازارچه هایی را در سطح شهر و محله راه می اندازیم تا محصولات را به فروش برسانیم. در بسیاری از این بازارچه ها افراد جذب کارهای مستمر می شوند و مستقل کار می کنند.

